

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

De aanval van Amalek

*Toen kwam Amalek en streed tegen
Israël in Rafidim Exodus 17:8*

Niemand heeft het zien aankomen. Het is een complete verrassing. Ineens zijn ze daar, de goed gewapende soldaten van het leger van Amalek. Deze aanval zaait paniek onder de Israëlieten. Dood en verderf wordt onder het volk gezaaid. Ja, wat kan Israël doen? Jarenlang zijn ze verdrukt in Egypte. De Heere Zelf heeft hun Egyptische vijanden verdelgd. Zij zijn niet bedreven in het hanteren van wapens. Israël kent de strijd niet. Daarom ziet het er nu voor Israël donker uit. Wat is dat voor een volk, dat Amalek? Het bestaat reeds in de dagen van Abraham (Genesis 14). En Bileam zegt dat Amalek is de eersteling der heidenen. Juist dat woord van Bileam geeft ons inzicht in de vraag wie Amalek is. Met name de heidenen staan onder de heerschappij van de duivel. Hij heeft hen gebracht in de greep van de valse godsdienst en beroofd van de ware kennis en vreze des Heeren.

Onder zijn leiding houden zij de waarheid Gods in ongerechtigheid ten onder. Zo heeft de vijand een vaste greep gekregen op de heiden wereld. En daarvan is Amalek nu de eersteling. Amalek is de oudste trawant van de satan. Als Amalek dan ook een aanval onderneemt, dan hebben we Amalek te zien als de stoottroep van de duivel uit de hel. Amalek is de eersteling. Dat is Israël ook. Amalek is satans eerstgeborene. Israël wordt genoemd 'Gods eerstgeborene' Exodus 4. En hier in Rafidim staan ze dus tegenover elkaar. De eerstgeborene Gods is uit Egypte verlost en op weg naar Kanaän. Daar zal God Zijn beloften gaan vervullen, en onderweg vindt dan deze aanval plaats. Het is de oude strijd, die reeds begon in het Paradijs tussen het slangenzaad en het vrouwenzaad. Waarom vielen die Amalekieten Israël aan? Liep Israël

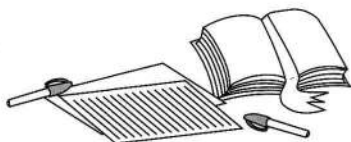
hen in de weg? Wist Amalek van de grote buit die Israël uit Egypte meevoerde? Neen, de aanval van Amalek, dat is de aanval van de satan op Israël, geschiedt omdat Israël Gods volk is. Juist omdat Israël Gods eerstgeborene is. Omdat dit volk Christus met zich meedraagt, zendt de duivel deze Amalekieten. De satan lijdt de nederlaag al bij de Schelfzee. Maar hij is niet gewoon zich bij nederlagen neer te leggen. Zijn doel blijft de vernietiging van het volk van God, en zo ook de vermindering van de komst van Christus. Nieuwe troepen stuurt hij het veld in. Amalek, een in de strijd gehard volk. Wat moet Israël nu beginnen? Amalek wordt er op afgestuurd. Het is een volk dat zich niets van de daden des Heeren aantrekt. Amalek vreest God niet. Terwijl het hart van de Kanaänieten versmelt bij het horen van Gods grote daden heeft Amalek er blijk van dat het ongeschokt is. Daarom is Amalek puur anti christelijk. Deze aanval is er een uit de hel op Gods heilwerk. Deze strijd ontbrandt omdat Christus in Israël is. In Israël wordt zichtbaar dat een zondaar door Christus genade behouden kan worden. Dat is de nederlaag van de satan. Vandaar zijn vijandschap. Deze aanval van Amalek staat rechtstreeks in verband met het evangelie. Hij vindt plaats in Rafidim. Hier heeft God water uit de steenrots gegeven. Hier ontving Israël Gods weldaden. Hier zag Israël Gods wondermacht en leefde het van Gods genadegaven. Hier hoorde Israël het evangelie van Christus. In Rafidim hoorde Israël het evangelie van de geslagen Christus, die stromen van levend water tot Zijn volk doet vloeien. En toen ze dat gezien en gehoord hadden, toen kwam Amalek! Toen! God zegent en doet wonderen... en dan Amalek. Direct daarop doet de satan een poging om alles te vernietigen. Direct na de evangelie openbaring is daar de aanval uit de hel. Van

het evangelie mag immers niets overblijven? Gods werd moet verbroken worden. Als Gods volk onderweg is naar Kanaän en leven mag uit de genadebron in het evangelie ontsloten, komt de satan om alles te verwoesten. Als genoten mag worden dat van uit de geslagen Christus ons het water des levens toevloeit, en hoe door Zijn striemen ons genezing geschonken wordt, rekent u er dan op dat Amalek komt. Dan komt de duivel alles aanvechten en bestrijden. En hoe doet hij dat? Amalek valt Israël aan in de staart, in de achterhoede waar zich de zwaksten bevinden, mensen die zich niet kunnen verweren, kinderen en grijsaards. En bovendien valt Amalek Israël aan op het moment dat Israël moede en mat is (Deut. 25). Amalek slaat het volk op de meest kwetsbare plaats, dat is het helse van de aanval. Nee, het valt niet mee in deze strijd. De aanvallen zijn levensgevaarlijk. Zien wij de gevaren wel die ons bedreigen? Zien wij de vijand wel die ons belaagt? Hij weet van de zwakke plekken van Gods kinderen en hoe hij met hen krijgen moet. Hij weet ook het geschikte ogenblik. De zwakke plekken van drift, zinnelijkheid, hoogmoed, eigenwaan of ongelovigheid. De geschikte ogenblikken van vermoeidheid door tegenslagen, ziekten en zorgen. U voelt wel dat het nodig is om waakzaam te zijn. En dan? Zijn we er dan? Neen. Dan wordt er nog niets van ons in die staat als de Heere ons alleen laat. Daarom: waakt... en bidt. Hebt u de goede keus mogen doen door genade? Ach, wat voert het vlees dan nog vaak heerschappij over de geest. Wat is er dan nog veel wat van de Heere aftrekt. Wat is de zuigkracht van de wereld dan nog vaak groot. En de satan valt maar aan. Hij maakt slap in de dienst des Heeren, hij maakt het gebed krachteloos. En in alles zoekt hij uw ondergang. Bedenkt dan toch! – ook u die nog maar zonder de Heere

voortleeft, het evangelie komt tot u! En de satan wil u net laten doen als Felix: "Voor ditmaal ga heen en als ik gelegener tijd bekomen zal hebben.." Is het dan zo zeker dat die 'gelegener tijd' ooit komt? De Heere zegt u: "Heden!" Laat u toch niet verblinden door de duivel.

Bidt maar veel: "Verlos ons van des bozen macht."

Ds. P. den Butter

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In deze aflevering van ons blad hebben we een meditatie opgenomen van ds. P. den Butter over Exodus

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C,

2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 084-2220131.

Email: pand@solcon.nl

Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 6 dollar per jaar.

Advertenties € 0,35 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

17:8 die tevens zijn series vervolgt. Ds. M.C. Tanis schrijft verder over het Avondmaalsformulier.

Ook is een vervolgartikel opgenomen in de serie "kostbare middelen tegen satans listen." Ds. K. Visser schrijft "voor de jeugd".

Verschijningsdatum volgend nummer.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. 21 november verschijnen. Copy graag binnen de donderdag een week voor de verschijningsdatum. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

Ambtsdragersconferentie Dordrecht.

D.V. Zaterdag 16 november wordt er weer een ambtsdragersconferentie in Dordrecht belegd. Ds. L.W. van der Meij hoopt te spreken over 1892-2002 Christelijk Gereformeerd toen en nu. Plaats van samenkomst: Krooswijkhof, Singel 184- 186, gelegen vlak bij het station en dichtbij de Chr. Geref. Kerk van Dordrecht- Centrum. Het blijkt dat deze bijeenkomsten in een behoefte voorzien. We hopen weer veel ambtsdragers uit diverse gemeenten te ontmoeten om elkaar toe te rusten, vragen en zorgen onder ogen te zien en elkaar te ontmoeten. Aanvang 2 uur.

Ds. M. Vlietstra

D.V. Vrijdag 22 november zal ds. Vlietstra mogen herdenken 50 jaar dienaar des Woords te mogen zijn. Tevens mogen ds. en mevr Vlietstra gedenken dat zij 50 jaar in de band van het huwelijk met elkaar verbonden mogen zijn.

EEN OPVALLENDE ZAAK- 4

Na de instellingswoorden wordt in het formulier uiteengezet hoe we op de juiste wijze avondmaal behoren te vieren. Daarop acht te geven is noodzakelijk gelijk we ook de passages die volgen goed op ons moeten laten inwerken. Wanneer gesproken wordt over zelfbeproeving, wordt er gezegd wat de apostel Paulus belijdt. Laten we opletten. In 1 Cor. 11 zegt hij niet: de mens beproeve zichzelf of hij van dit brood eten zal of niet. Maar de mens beproeve zichzelf en ete also van dit brood en drinke van de drinkbeker. Het doel van de zelfbeproeving is niet om van de tafel des Heeren af te houden, maar daar naar toe te leiden. Maar dan op de rechte wijze. Pastoraal, echt geestelijk moet het

Ter gelegenheid hiervan zal een herdenkingsamenkomst gehouden worden D.V. vrijdag 22 november in het kerkgebouw van de Christelijke Gereformeerde kerk, Bergweg 32 te Zeist. Aanvang 19.15 uur. Aansluitend wordt er een receptie gehouden die door de kerkenraad aan de familie wordt aangeboden in Hotel Restaurant 'Oud London', Woudenbergseweg 52 te Zeist.

Veenendaal bezinningskring

D.V. 20 november 2002 hoopt ds. A.A. Egas van Urk het onderwerp in te leiden "Het zaad zal Hem dienen!" Plaats: bijzaal Chr. Geref. Kerk "Pniël" Veenendaal. Aanvang 19.45 uur.

Chr. Geref. Bezinningskring classis Leeuwarden

D.V. vrijdag 22 november hoopt ds. J. Bos van Genemuiden te spreken over het onderwerp: "Gods beloften in het licht van de prediking." Plaats: grote zaal Chr. Geref. Kerk, Hoofdweg 127 te Damwoude, aanvang 19.45 uur.

Overlijden prof. Dr. J. de Vuyst

Zondag 20 oktober overleed prof. Dr. J. de Vuyst. Op betrekkelijk gevorderde leeftijd werd hij in 1988 geroepen hoogleraar in Apeldoorn te zijn. In die hoedanigheid hebben wij hem enige tijd meegemaakt als curator. We denken met dankbaarheid terug aan de wijze waarop en de inzet waarmee hij zijn taak heeft mogen vervullen. Moge de Heere zijn vrouw, kinderen en verdere familiekring sterken bij de verwerking van het verlies van hem die hen lief en dierbaar was.

AvH.

onderwijs zijn. We worden daar direct al op gewezen wanneer we het woord "troost" lezen. Welk een bekend woord wordt gebruikt. We komen het tegen in zondag 1 en in het doopsformulier. We dienen echter wel te beseffen wat het betekent en waarvan het spreekt. Troost houdt bemoediging in bij verdriet of pijn. Het geeft vertroosting, opbeuring. Houvast voor leven en sterven. Dus de avondmaalganger(ster) heeft kennis aan droefheid. In het Woord van de Heere komen we het veel tegen. De Heilige Geest geeft kennis van de Heere en zichzelf en die kennis blijft niet beperkt tot een bepaalde periode in het leven. Men komt nimmer droefheid te boven. Eenmaal zal de

Heere alle tranen, elke traan van de ogen afwissen. Maar in het leven geeft de Heere troost. De bedroefden worden gesterkt en versterkt. Vandaar ook dat de harten gericht behoren te zijn op de zaak waartoe de Heere Christus het avondmaal heeft ingesteld, namelijk tot Zijn gedachtenis. Voor een vruchtbare viering van het heilig avondmaal zijn deze twee zaken noodzakelijk: zelfbeproeving en inzicht in de betekenis en het doel van de avondmaalsviering. Dit mag niet vergeten worden. In prediking en pastoraat moet dit spreken. Of daar steeds aan gedacht wordt en naar gehandeld wordt is een open vraag. Waar nu verder in het formulier op ingegaan wordt is volop bijbels en daarom dient er bij geleefd te worden. Er wordt gesteld: de waarachtige beproeving bestaat in drie stukken: ellende, verlossing en dankbaarheid. De drie genoemde stukken komen we ook tegen in zondag 1 van onze Heidelbergse Catechismus alsook in ons doopsformulier. Er wordt in het laatste formulier een korte samenvatting gegeven en zo wordt gewezen op de drie stukken. We lezen immers dat wij met onze kinderen in zonde ontvangen en geboren zijn. Vervolgens betuigt en verzegelt ons de doop de afwassing der zonden door Jezus Christus. En in de derde plaats is er de vermaning en verplichting tot een nieuwe gehoorzaamheid. Het is niet toevallig dat in de gereformeerde liturgie verband gelegd wordt met de gereformeerde prediking, waarvan de leerinhoud is de enige troost in leven

en sterven. Bij een getrooste avondmaalsviering kunnen we de drie stukken niet missen. Ze behoren tot het leven van een christen. Immers de drie stukken verwoorden wat waarachtig schriftuurlijk geloofsleven is. We lezen het ondermeer in Psalm 130. Zo Gij, Heere, de ongerechtigheden gadeslaat; Heere, wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt. En waar wijst de apostel niet op in de Romeinenbrief? Dus hebben we het niet over een tijdgebonden zaak, of een dogmatische gedachte van een theoloog. Het is niet te scherp gezegd, wanneer gesteld wordt, dat men geen christen is, wanneer men praktisch niets van deze stukken in het leven kent. Men kan avondmaal vieren, maar de Heere zal zeggen: Ik heb u niet gekend. Mijn werk is niet in u. Hoe ontzettend is dat. Maar zijn het bekende zaken dan doet het veel. Iemand zei: Het is het element waarin een christen alleen maar leven kan. Nu moeten we nog aan één zaak denken. De stukken zijn niet geheel aparte delen, die we stuk voor stuk krijgen af te werken, maar het zijn de metgezellen van de christen op de levensweg. De Heere geeft verdieping van inzicht in deze drie stukken. En zo blijft het tot het einde van het leven: Ellende, verlossing en dankbaarheid. Eenmaal komt de algehele bevrijding van de ellende. Het voortdurende delen in de verlossing. Het dankbaar leven in eeuwigheid. Verstaan we het?

Ds. M.C. Tanis.

LUISTEREN NAAR WAT NIET GEZEGD WORDT - 2

Na alles wat ik in het vorige artikel over dit onderwerp al gezegd heb en waaruit kan blijken dat luisteren naar wat er niet wordt gezegd niet alleen geoorloofd en in bepaalde gevallen zelfs geboden is, wil ik nog op een woord van de Heere Jezus wijzen. Ook dat woord geeft aan dat we in ons luisteren uiterst zorgvuldig te werk hebben te gaan. Met name als het gaat om luisteren naar de boodschap van het Evangelie.

Ik doel op het woord uit Luk. 8:18: 'Ziet dan, hoe gij hoort'. Dat woord sprak de Heiland nadat Hij de gelijkenis van het zaad had gesproken en uitgelegd en nadat Hij daarna ook nog een paar andere dingen had gezegd die met luisteren te maken

hebben, zoals het woord over de openbaring van wat verborgen was. Toegepast op de gelijkenis van het zaad zal Hij bedoeld hebben dat we met simpelweg horen niet kunnen volstaan maar dat het gehoorde ook dient te worden verwerkt en geestelijk verstaan moet worden. Het zaad moet vrucht dragen. Toegepast op de openbaring van wat verborgen is betekent dit woord van Christus dat we met voorzichtigheid hebben te luisteren.

Ik denk dat de apostel Johannes dit vermaan van de Heere Jezus begrepen heeft en dat hij vanuit dit vermaan schrijft: 'Geliefden, geloof niet een iegelijke geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn' (1 Joh.

4:1). En dan herinnert de apostel eraan, dat er ook valse profeten zijn.

Hebben we meer schriftwoorden nodig om overtuigd te worden van de noodzaak van goed en zorgvuldig luisteren en daarbij ook te luisteren naar wat niet wordt gezegd? Ik acht van niet. Welnu, hoe passen we dit dan toe? Allereerst in de kerk, waar we de prediking horen.

Is er wat te horen?

Dat we in de kerk op een terrein zijn waar het vooral op luisteren aankomt is duidelijk. Lees slechts Rom. 10 waar Paulus schrijft dat het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods. En het is dat Woord dat de Heere laat verkondigen. Daartoe zendt Hij Zelf predikers uit. Er is wat te horen in de kerk en wat daar te horen is is van levensbelang. Het heeft namelijk te maken met onze zaligheid.

Dat is een delicate zaak, waarbij het alles heel precies toe dient te gaan. Dan moeten we wel op de juiste wijze worden geïnformeerd. Vergeet niet dat de duivel ook heel alert is en actief wordt als het over de zaligheid van zondaren gaat. Immers, over een zondaar die zalig wordt, verliest hij zijn greep en van zo'n zondaar moet hij erkennen, dat Christus hem die ontnomen heeft. Dat soort verliezen wil de duivel liefst tot een minimum beperken. Vandaar dat hem er alles aan gelegen is, dat mensen het Woord niet horen en als hij niet kan beletten dat ze het evenwel horen, dan zal hij alles erop richten dat ze het niet volledig en niet juist horen. Dus zal hij aan het werk gaan aan hun oren en proberen die toe te stoppen of selectief te laten luisteren. Of hij zal zijn activiteiten richten op hem die het Woord spreekt om hem ertoe te brengen de boodschap onvolledig te laten brengen.

Ja, er is in de kerk wat te horen. Tenminste, als de kerk getrouw is aan haar roeping en niet heeft toegegeven aan de altijd-door wisselende smaak van de kerkgangers. Gebeurt dat wel, dan zien we gebeuren, dat er meer en meer te zien is in de kerk en dat het gehoor vervangen moet worden door het gezicht. Dan wordt de eredienst een schouwspel. Zijn we eenmaal op dat spoor gekomen, dat moeten de kerkgebouwen natuurlijk aangekleed worden en dan moeten

de dienaren der kerk 'aangekleed' worden (steeds weer met andere gewaden) en dan moeten er methoden gebruikt worden waarbij het Woord vooral wordt uitgebeeld. Enfin, u begrijpt wel op welke poes-pas ik doel.

Wat zijn we dan trouwens ver verwijderd van de apostelen en de eenvoudige methoden en middelen waar zij zich van bedienden. Paulus had er zelfs geen behoefte aan om gebruik te maken van de kunstgrepen waar de griekse wijsheidsleraren zich van bedienden. Zijn prediking was niet 'in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid' (1 Cor. 2:4). Hoewel hij kennelijk leefde in een tijd waarin men in het algemeen veel waarde hechtte aan kunstgrepen en visuele middelen, wees de apostel dat alles af als niet dienstig in de verkondiging van het Woord. Hij preekte. Meer niet. Minder ook niet. En wat gebeurde? Aan dat middel gaf God Zijn zegen. Met gebruikmaking van dat middel opende de Heilige Geest blinde ogen en werkte Hij geloof in ongelovige harten. Door de verkondiging van het Woord, toegepast door de Geest, bouwde Christus Zijn kerk. Zo is het begonnen. Gaan we het dan nu anders doen?

Er is dus wat te horen in de kerk. En dus is luisteren een zeer belangrijk werk daar. Want het gaat niet om ditjes of datjes, maar om onze zaligheid. Aangenomen dat dit inderdaad zo is - laat de praktijk evenwel niet zien, dat dit niet altijd zo is? - hoe zal ons luisteren dan zijn? Kunnen we voetstoots en kritiekloos alles geloven?

Ouderlingen

Ik kom nog even terug op de activiteiten van de duivel, die hij met name in de kerk ontplooit. Ik doe dat op gevaar af dat ik als negatief zal overkomen. Maar ik doe het omdat het wel degelijk nodig is om erg te hebben in wat de duivel najaagt. Paulus ging ons daarin voor. Ik denk aan het ontroerende hoofdstuk, waarin ons verteld wordt van zijn afscheid van de ouderlingen van Efeze (Hand. 20). In zijn afscheidswaarden roept hij die ouderlingen ertoe op acht te hebben op zichzelf en op de kudde waarover de Heilige Geest hen tot opzieners gesteld heeft. En die oproep krijgt des te meer klem als Paulus eraan toevoegt dat hij voorziet dat er na zijn vertrek mensen zullen komen die ook

het woord zullen nemen. Mannen die verkeerde dingen spreken om zo de discipelen achter zich aan te trekken. Met andere woorden: de gemeente loopt gevaar van de waarheid te worden afgevoerd. Voor hen die dat zullen proberen, heeft Paulus geen goed woord over. Hij spreekt over hen niet als over dwalende broeders, die het verder toch wel goed bedoelen. Zoveel tolerantie kent de apostel niet. Hij noemt hen 'zwarte wolven' die de kudde niet sparen.

Welnu, omdat dit staat te gebeuren, hebben de ouderlingen een niet geringe taak. Zij hebben dit gevaar te bezweren. Zij dragen immers zorg voor de kudde. Dat is ook voor het voedsel, dat de kudde krijgt. Een van de dingen waar zij toe geroepen worden is dan ook de wacht houden. Zij dragen de verantwoordelijkheid voor wat de gemeente te horen krijgt. Het formulier voor de bevestiging van de ouderlingen wijst hier dan ook heel terecht op. We lezen daar: 'Ten derde is hun ambt inzonderheid mede toezicht te nemen op de lering en de wandel van de Dienaren des Woords, ten einde alles tot stichting der Kerk gericht moge worden en dat geen vreemde leer worde voorgesteld, volgens hetgeen we lezen in Hand.

20:28, waar de apostel vermaant naarstige wacht te houden tegen de wolven, die in de schaapskooi van Christus mochten komen'.

Inderdaad, het is een van de verantwoordelijkheden van de ouderlingen om scherp te luisteren en het gehoorde te toetsen aan de Schrift. Is dat hetzelfde als op 'elke slak zout leggen'? Natuurlijk niet. Met name met jonge, pasbeginnende verkondigers van het Woord mag best enige clementie worden betracht. Alles is nog niet doordacht. Alle dingen staan ook nog niet op de juiste plaats. Het zicht op veel zaken is nog onhelder. Wanneer en bij wie is dat trouwens allemaal wel uitgekristalliseerd? Het nodige geduld dus, met name bij 'beginners'! Op voorwaarde echter, dat - en zo zei men dat vroeger wel eens - 'de wortel der zaak in hen gevonden wordt'. Maar gewaakt moet er worden. En dat betekent ook: luisteren naar wat niet wordt gezegd.

Maar dat is niet alleen de taak van de ouderlingen. Iedere kerkganger draagt een eigen verantwoordelijkheid. Wat Christus zei, geldt ons allen: 'Ziet dan, hoe gij hoort!'

ds. P. den Butter

KOSTBARE MIDDELEN TEGEN SATANS LISTEN-11

De vierde list is dat de satan ingeeft dat de genade niet waar en echt is, maar vals en nagemaakt.

Aan de ene kant probeert de satan huichelaars te overtuigen dat hun werk waarheid is en andersom probeert hij Gods kinderen wijs te maken dat hun genade namaak is.

Het eerste middel is te overwegen dat huichelaars en de gelovigen bijvoorbeeld kennis en gebedsgave gemeen kunnen hebben, maar de bijzondere gaven zoals geloof, ootmoed, zachtmoedigheid, liefde en lijdzaamheid hebben alleen Gods kinderen.

Het tweede middel is met wijsheid het verschil op te merken tussen vernieuwende en weerhoudende genade, tussen heiligende en tijdelijke genade. Brooks wijst dan tien bijzonderheden aan

Ware genade maakt alles nieuw. Weerhoudende genade beteugelt alleen uiterlijke zaken, maar verandert

niet de gehele mens. Tijdelijke genade is te vergelijken met een leeuw die zit opgesloten in een kooi. Het blijft een leeuw. Ware genade verandert een leeuw in een lam.

Ware genade richt zich op God, Christus, dierbare beloften en een eeuwig koninkrijk. De voorwerpen van tijdelijke genade zijn laag en arm. Ware genade stelt in staat geestelijke daden met echte vreugde te doen. Voor begenadigden is het juk van Christus zacht en Zijn last is licht. Bij hen die slechts tijdelijke genade hebben valt het doen van godsdienstplichten zwaar.

Ware genade maakt een mens voorzichtig voor zijn eigen hart. Mensen met tijdelijke genade maken zich drukker over anderen dan over zichzelf.

Ware genade handelt stipt ondanks gevaren en moeite. Tijdelijke genade valt in verdrukking af.

Ware genade verkiest het kruis van Christus boven de kroon van de wereld. Een tijdgelovige neemt liever

de kroon van de wereld dan het kruis van Christus.

Ware genade wordt aangedreven door de liefde Gods en de ondervinding van de gemeenschap met God. Tijdelijke genade doet de mens handelen om voordeel, eer en toejuicing van anderen te verkrijgen.

Zaligmakende genade wil alle zonden verlaten en alle geboden van God houden. Tijdelijke genade doet gedeeltelijk en bij vlagen volgen. Anselmus wilde liever rein van zonde naar de hel dan bezoedeld met de zonde naar de hemel gaan.

Ware genade doet de ziel in Christus als het hoogste goed rusten. Bij Hem zijn immers de woorden des eeuwigen levens. De ziel rust in de wijsheid, gerechtigheid en liefde van Christus. Tijdelijke genade rust in dingen die minder en lager zijn dan Christus.

Ware genade is tevreden met het

genot van Christus zonder rijkdom, zonder genoegens en zonder de gunst der mensen. Paulus zegt hiervan: Niets hebbende en nochtans alles bezittende. Tijdelijke genade wil Christus alleen hebben verbonden met eer, rijkdom en genoegens, Christus en de wereld samen. Een waar begenadigde ziel kan zeggen: Al heb ik niets, toch heb ik alle dingen, omdat ik Christus heb. De tegenwoordigheid van Christus vergoedt de afwezigheid van alle andere weldaden. De afwezigheid van Christus verduistert alle andere weldaden. Luther was liever met Christus in de hel dan zonder Christus in de hemel. Een martelaar riep op de brandstapel uit, terwijl hij zijn verschroeide handen omhoog stak: Niemand dan Christus! Niemand dan Christus!

Ds. A. van Heteren.

arbeid van de Knecht des Heeren.

Wel moeten we bedenken dat het hier gaat over de verheerlijking van de menselijke natuur van Christus. Het spreekt immers vanzelf, dat de goddelijke natuur niet verheerlijkt kan worden, omdat die krachtens haar aard volkomen heerlijk is. Daar kan geen heerlijkheid aan worden toegevoegd. Nee, het gaat hier over de verheerlijking van de menselijke natuur, in zowel het lichaam als de ziel. Zijn lichaam was al opgewekt en nu verheerlijkt. Iets daarvan was al te zien op de berg der verheerlijking: Luk. 9:29. Zijn lichaam kent nu geen pijn meer en is niet meer aan allerlei gevolgen van de zonde onderworpen. En wat de ziel betreft, Hij was de Man van smarten, maar nu is Hij verheugd in God. Nu kent Hij geen smart en vrees meer.

PAULUS EN DE FILIPPENZEN-24

Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd en heeft Hem een Naam gegeven welke boven alle naam is opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn en alle tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders (Fil. 2:9-11).

Paulus heeft over de vernedering van de Heere Jezus geschreven om de Filippenzen op die manier een voorbeeld te geven van wat ootmoed en zelfverloochening is. Maar de apostel volstaat niet met iets te zeggen over die vernedering. Op de vernedering is immers de verhoging gevolgd. Christus, die Zelf eens gezegd heeft dat ieder die zichzelf vernedert verhoogd zal worden, heeft de waarheid van Zijn eigen woorden Zelf onderzocht. Hij is Zelf ook verhoogd. **Uitermate** verhoogd. Paulus gebruikt een woord dat een heel bijzondere verhoging aanduidt. Christus is dan ook hoger geworden dan wie ook maar. Laten we eens nagaan wat hij hierover te zeggen heeft.

De verhoging een feit

Vers 9 begint met: Daarom. Dat slaat uiteraard terug op het voorafgaande. Vanwege het feit, dat Christus de vernedering en de gehoorzaamheid heeft aanvaard heeft God nu ook iets met Hem gedaan. Hij is verhoogd, en

die verhoging is het gevolg van de vernedering. Sterker nog, zij is er het loon op. Nadat de Knecht des Heeren het Hem opgedragen werk voltooid had, kreeg Hij het loon dat Hij verdiend had. En dat loon is de beloofde verheerlijking.

We zouden kunnen zeggen, dat Christus bij Zijn komst in deze wereld onder de voorwaarden van het verbond der werken gekomen is. Dat betekent, dat Hij door gehoorzaam te zijn aan alle eisen van Gods recht de zaligheid van de Zijnen zou verdienen, alsook Zijn eigen verheerlijking. Na de voltooiing van Christus' werk had de Vader dus verplichtingen tegenover de Zoon. Diens verhoging is dan ook een zaak van verdienste en dus ook van recht.

Hieruit vloeit voort - en ik besef dat ik me nu sterk uitdruk - dat de Vader ook verplichtingen heeft tegenover degenen die van Christus zijn. Zij, voor wie Christus de dood inging, hebben om Zijmentwil recht op vergoeding. Hij betaalde immers hun schuld. Op die grond is het onmogelijk dat de Vader hun zonden niet zou vergeven. De verhoging van Christus is het bewijs dat de Vader Zijn werk heeft goed gekeurd. Op grond daarvan kan het nu niet anders of de zaligheid van Gods kinderen is verzekerd. Daarom moet de hoop van al Gods kinderen gevestigd staan op de volkomen

Hierin vinden we tevens aanduidingen van wat er met Gods kinderen zal gebeuren als zij verheerlijkt zullen worden. Ook hun lichaam zal verlost worden van alle gevolgen van de zonde. Het zal 'veranderd' worden, gelijkvormig gemaakt aan het heerlijk lichaam van Christus. Hun ziel zal ook delen in de verheerlijking. Zij zal bekwaam gemaakt worden om veel meer te verstaan van de zaligheid dan ooit mogelijk was op aarde. In die heerlijkheid ligt de bestemming van Gods kinderen.

Wijze van verhoging

Paulus duidt de verhoging van de Heere Jezus dit keer tamelijk beknopt aan. Op andere plaatsen in zijn brieven is hij soms heel wat uitvoeriger. Hier zegt hij alleen, dat God Hem een Naam gegeven heeft. Eigenlijk staat er: de naam. Welke naam dat is, zegt Paulus nog niet direct, al ligt die naam als het ware wel op zijn lippen. Hij houdt hem echter nog even terug. Wel zegt hij ervan, dat de naam die Christus gekregen heeft alle andere namen te boven gaat.

Hij zegt ook dat het in die naam is dat ieder de knie voor Hem zal buigen. Er komt een moment - bedoeld is het ogenblik van Christus' wederkomst - dat alle schepselen die van God verstand gekregen hebben, zullen erkennen dat Jezus het waard is dat iedereen voor Hem buigt. Dat zal gebeuren met hen, die in de hemel zijn - de engelen en de verlost. Dat zal ook gebeuren met hen, die op de aarde

zijn - de mensen. Maar het zal ook gebeuren met hen die onder de aarde zijn - de duivelen en de verlorenen. En zonder uitzondering zal ieder voor Hem buigen.

Wil dat zeggen, dat tenslotte iedereen toch nog behouden zal worden? Nee, dat is een verkeerde conclusie. Paulus bedoelt, dat de getrouwe engelen en de verlore zondaren voor Christus zullen buigen en zij zullen dat van harte doen en geheel gewillig, in het besef dat Hij alle eer en aanbidding waardig is. En wat in de hemel in volmaaktheid gebeuren zal, begint hier op aarde reeds. Ieder, die door genade deze Zaligmaker mag leren kennen wordt ook gewillig gemaakt om Hem eer te geven en voor Hem te buigen.

Maar het zijn niet alleen dezen die voor Christus buigen. Ook Zijn vijanden zullen dat doen, zij het dat zij het niet vrijwillig en van harte doen, maar gedwongen en knarsetandend. Maar toch zullen ze moeten erkennen dat Hij tegen wie ze gestreden hebben, Koning is. Niemand zal aan die conclusie kunnen ontkomen.

Als Paulus op dit punt is aangekomen, noemt hij ook de naam, die hem al enige tijd op de lippen heeft gelegen. Het is de naam Heere - Kurios. En ieder zal die naam noemen. Ieder zal moeten erkennen, dat Jezus Kurios is. Alle tong zal dit belijden.

Op dat moment zal ook de Godheid van Christus niet langer verborgen blijven. Bij Zijn verhoging zal blijken dat er geen tegenstelling is tussen wie Hij is (de Zoon van God) en hoe Hij gezien wordt (een wortel uit een dorre aarde). De naam Kurios staat dan ook in het allernauwste verband met de naam waarmee God Zichzelf genoemd heeft: Jehovah.

Deze naam Heere was met name voor de gelovigen in de oude kerk een bron van rijke vertroosting. Paulus schrijft deze brief vanuit de gevangenis; de Filippenzen ontvangen deze brief terwijl zij ook op moeiten en zorgen moeten rekenen. De keizer in Rome zal het de christenen niet gemakkelijk maken. Maar, Jezus is Heere. Dat wil zeggen, dat niet de keizer regeert, al denkt hij van wel en dat niet de keizer het laatste woord heeft, al meent hij dat dit wel zo is. Nee, Jezus is Heere. Hij regeert over alle dingen. Hij heeft het te zeggen en

het laatste, beslissende woord is aan Hem.

Dat is verhoging. Hij was gehoorzaam tot de dood aan het kruis. Welnu, vanaf het kruis kon iemand alleen maar naar de hel, want ieder die aan een hout hangt is een gevloekte. Maar deze Knecht, die tot de allerdiepste versmaadheid vernederd was, klimt op tot de hoogste heerlijkheid en majesteit. God legt de teugels van het wereldbewind in Zijn handen. Het Lam neemt de boekrol uit de handen van Hem die op de troon zit.

Resultaat

Waartoe dit alles gebeurt zegt Paulus in de woorden 'tot heerlijkheid Gods des Vaders'. Van Christus' verhoging zal uiteindelijk God de Vader de eer ontvangen. Alle dingen zijn immers uit God en door God, maar dan ook weer tot God. De eer van Christus en die van de Vader hangen ten nauwste samen met elkaar, zoals blijkt uit Jezus' eigen woorden in Joh. 17:1. De verheerlijkte Christus zal de Vader verheerlijken.

En deze verheerlijkte Christus zal de Zijnen ook leren de Vader te verheerlijken. Waar gaat het Christus om? Dat Hij de Zijnen het eeuwige leven zal geven: Joh. 17:2. En dat werk is nog niet klaar. Het verwerven van het

heil is volbracht. Het uitdelen van het heil is nog niet voltooid. Dat werk zet Christus vanuit de hemel voort. Hij maakt zondaren het eeuwige leven deelachtig. In beginsel doet Hij dat in de wedergeboorte. Straks voltooit Hij het in de eeuwige heerlijkheid. En zij die daar deel aan ontvangen zullen eindigen in God. Het zal alles uitlopen op de verheerlijking van God de Vader.

Paulus stelt hier geweldige dingen aan de orde. Vindt u het niet een geweldige gedachte dat straks iedereen - zelfs de meest fervente vijanden van Christus ook - Hem zal moeten erkennen als Heere? Moet u zich dat eens indenken. We maken in ons land mee dat zelfs van hogerhand met ernst gepoogd wordt om alles wat aan Christus herinnert uit de bannen. Men wil niet erkennen dat Hij Heere is. En toch, straks zullen ze allemaal voor Hem buigen. Niemand uitgezonderd!

Maar laten we niet alleen aan anderen denken. Alle knie... ook die van ons. En hoe buigen we dan? Hoe belijden we dan? Van harte? Of gedwongen? Dat hangt samen met een andere vraag: Wie is Christus voor ons?

ds. P. den Butter

Lezen: D.L. I paragraaf 16

We slaan even een paar artikelen over. Ik kom daar later op terug. Het artikel dat nu aan de beurt is, is zeer pastoraal van inhoud. De vorige keer ging het over de vraag of je zeker kunt weten een uitverkorene te zijn. De D.L. zeggen dat dit inderdaad kan. Ze wijzen op de kenmerken van het geestelijke leven. Nu komt de vraag aan de orde: Hoe zit het, als je die zekerheid niet zo sterk voelt?

Ontvangen zekerheid

Er is geen geloof zonder zekerheid. De zekerheid van het ware geloof ligt in Gods belofte. God zelf heeft gesproken. Toen Abraham geroepen werd, ontving hij van God een belofte. God had gesproken, dat wist hij zeker. Beter gezegd: dat geloofde hij

zeker. Waarom? Allereerst, omdat God niet liegen kan. In tweede plaats werkte de Heilige Geest met Zijn wederbarende genade in zijn hart, waardoor hij kreeg te geloven, dat God de belofte in zijn leven zou gaan vervullen. Heeft de HEERE ook wel eens gesproken in je leven? Weet je wat het is om alle zogenaamde zekerheden kwijt te raken? Ik zal het met een voorbeeld proberen duidelijk te maken. Jullie kennen de geschiedenis van Paulus in de storm. Het leek erop dat het schip met man en muis zou vergaan. Alle zogenaamde zekerheden wankelden: de zeevaardigheid van het schip, de moed van de stuurman, het anker kreeg geen bodem, enz. Toen kreeg Paulus op een nacht zekerheid. Een engel kwam en beloofde in de naam van de HEERE, dat hij en de bemanning gespaard

zouden blijven. Voelde hij daar al iets van? Merkte hij al enige lichtpuntjes, die hem wezen op een eventuele weersverandering? Absoluut niet, de zee werd hoe langer, hoe onstuimiger. De zekerheid lag voor Paulus in de van God geschonken belofte. De vervulling moest nog komen. Dat geeft werkzaamheden en vaak veel strijd.

Bestreden zekerheid

Artikel 16 gaat hier dieper op in. Allereerst worden de zwakgelovigen aangesproken.

Wedergeboren zondaren, die *het levend geloof in Christus of het zeker vertrouwen des harten, de vrede van het geweten, de betrachting van de kinderlijke gehoorzaamheid, de roem in God door Christus, in zich nog niet zo krachtig gevoelen*. Het gaat hier over hen die lopen met de vraag: is God nu begonnen in mijn leven of ben ik zelf begonnen? Het geestelijk leven is wel aanwezig maar niet zo krachtig. Het gevoel van zonde en genade wordt zo vaak gedooft door andere gevoelens van twijfel, van aanvechting, van onkunde, van dodigheid, enz. Het gevaar om mismoedig te worden dreigt. Ze gaan zichzelf rekenen tot de tijdgelovigen of zelfs tot de verworpenen. Ze missen het geloof om hun zaak aan de HEERE toe te vertrouwen. Echter de

Dordtse Vaderen geven hun een pastorale aanwijzing. Allereerst *"moeten zij niet mismoedig worden, wanneer zij van de verwerping horen gewagen, noch zichzelf onder de verworpenen rekenen, maar in het waarnemen der middelen vlijtig voortgaan, naar de tijd van overvloediger genade vuriglijk verlangen en dien met eerbiedigheid en ootmoedigheid verwachten"*. Immers zij gebruiken *"de genademiddelen, door welke God ons beloofd heeft deze dingen in ons te werken"*. Deze bestreden zielen houden niet op om Gods Woord te onderzoeken, de HEERE te bidden om Zijn Geest, ze gaan met verlangen op naar Gods Huis, ze zoeken de omgang met Gods kinderen, ze lezen goede boeken. Dat zijn de van God gegeven genademiddelen, waardoor Hij het geestelijke leven voedt en versterkt. Zij moeten leren wachten op het doorbrekend licht van Gods genade. Met ootmoedigheid, dat wil zeggen in het besef dat ze het niet verdiend hebben. Toch zal de HEERE hen niet beschamen.

De tweede groep die hier aangesproken wordt zijn de gelovigen die klagen over hun vordering in de heiligmaking. Ik citeer *"Veel minder behoren voor deze leer van de verwerping te vrezen, die ernstig begeren zich tot God te bekeren, Hem alleen te beha-*

gen, en van het lichaam des doods verlost te worden en nochtans in de weg der Godzaligheid en des geloofs zo ver nog niet kunnen komen, als zij wel wilden; aangezien de barmhartige God beloofd heeft dat Hij de rokende vlaswiek niet zal uitblussen en het gekrookte riet niet zal verbrekken". Ook zij hoeven niet mismoedig te zijn, maar staan naar meer zekerheid.

Verkregen zekerheid

Een opwekking om meer zekerheid te krijgen treffen we aan in 2 Petrus 1:10 *"Daarom broeders, benaastig u te meer uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen"*. De krachtige inwendige roeping is de eerste vrucht van iemands verkiezing. Als het roepen vanuit de nood van zonde en schuld gehoord wordt, zoals de tolle-naarsbede: *"O God, wees mij zondaar genadig."* Als de stormen van aanvechting over ons levenschip heengaan, terwijl we een belofte van God hebben ontvangen. Denk aan het voorbeeld van Paulus in de storm. Hij had de belofte, maar op een gegeven moment brak door het woeden van de golven de achterkant van het schip. Nu is het omkomen en toch.....de HEERE had redding beloofd. De bemanning moest gaan zwemmen op de belofte en zo kwamen ze behouden aan land terecht. Zo zal de ware gelovige moeten leren om in de strijd van twijfel en aanvechting te steunen op Gods belofte. Een zekerheid zonder strijd, is een zekerheid zonder grond. De zekerheid van het geloof is een aangevochten zekerheid. Ken jij iets van deze strijd? Zonder strijd geen overwinning. Artikel 16 eindigt met een waarschuwing aan het adres van degenen die God en Christus verachten en opgaan in de zorgvuldigheden van het leven en toegeven aan de lusten van het zondige vlees, zij vertonen de kenmerken van de verworpenen, zolang zij zich niet tot God bekeren. Toets je leven eens aan Jesaja 66:2 *"...maar op deze zal Ik zien, op de arme en verslagnen van geest en die voor Mijn Woord beeft."*

Ontvang de hartelijke groeten van jullie vriend,

Ds. K. Visser

Stichting China

Christelijke Hulporganisatie in Azië

Postbus 1150 - 3900 BD Veenendaal

"Help ons en bid voor ons" is de oproep van de verdrukte en vervolgte Chinese christenen aan U.

De interkerkelijke Stichting China houdt zich reeds jaren op eenvoudige wijze bezig met vertalen en verspreiden van de Bijbel en reformatische geschriften in het grote China.

Vergeet u ook de Chinese kinderen niet?

De laatste hand wordt gelegd aan de volgende druk van de **Kinderbijbel van Vreugdenhil.**

Mag de nood van het Chinese volk ons niet onberoerd laten. Juist nu het water velen letterlijk tot aan de lippen staat.

Uw hulp is dringend nodig

Giro 320666

50 Jaar

50 Jaar

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde kerk te Zeist
en de kinderen van

Ds. M.Vlietstra en W.Vlietstra-Koster

berichten met vreugde en dankbaarheid aan de Heere dat zijn emeritus predikant en onze ouders D.V. 12 november hopen te gedenken dat ze 50 jaar zijn getrouwd en dat op 19 november het 50 jaar geleden zal zijn dat Ds. M.Vlietstra bevestigd werd in het ambt van dienaar des Woords.

Wij nodigen u van harte uit de herdenkingssamenkomst ter gelegenheid van deze jubilea bij te wonen op D.V. vrijdag 22 november 2002 in het kerkgebouw van de Christelijke Gereformeerde kerk, Bergweg 32 te Zeist. Aanvang 19.15 uur.

Aansluitend bent u welkom op de receptie, die door de kerkenraad aan de familie zal worden aangeboden in Hotel Restaurant 'Oud London', Woudenbergseweg 52 te Zeist.

De kinderen
Tiny en Henk
Janny en Toon
Wilma en Dick
Bart en Ans
Sina
Evaline en Karl
en de kleinkinderen

De kerkenraad van de Chr. Geref. Kerk Zeist
Ds. M.J. Kater, preses
A. den Bleker, scriba

Het adres van de fam.
Vlietstra, Pr. Marijkelaan 14,3708 DD Zeist

 Voor info bel:
0416-692787
of
078-6930534

**Reformatrice Vereniging van
Ongewild Kinderloze Echtparen**

't Boekendal
Winkelcentrum Urkerhard
Nagel 48, 8321 RG Urk
Tel: 0527 - 682110 Fax 0527 - 688668

**Boeken & Bijbels
CD's en Bladmuziek
Schoolartikelen
Kadoartikelen
Kopieerservice
Wenskaarten**

Verzending door heel Nederland

**Vul de boodschappentas
van een arm gezin in Oost-Europa**

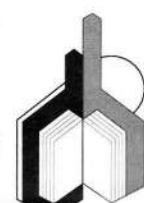
Veel gezinnen en ouderen in Oost-Europa maken zich grote zorgen over de komende winter. Het wordt opnieuw een periode van kou en honger. Er is nauwelijks geld voor verwarming, kleding, medicijnen en zelfs niet voor de dagelijkse boodschappen.

U kunt helpen. Voor € 10,- vult u de boodschappentas van een arm gezin in Oost-Europa. Met vijf tassen (€ 50,-) helpt u hen de winter door (november t/m maart).

Giro 35 35 181
m.v.v. 'winterhulp'

**Hoeveel tassen neemt
u voor uw rekening?**

Stichting Kom Over En Help
Postbus 138 • 3860 AC Nijkerk • Tel. (033) 246 32 08
Fax (033) 246 28 07 • info@koeh.nl • Giro 35 35 181

**Friedensstimme
Zorgt voor**

- Bijbels
- christelijke lectuur
- Russische evangelisten
en hun gezinnen

**Uw gebed en meeleven zijn
daarbij nodig! Stort uw hart uit
op gironummer 41 32 334**

Meer info? Bel (0182) 53 85 44.

Stichting Friedensstimme, Postbus 15, 2800 AA Gouda

**Woordverkondiging
en bijbelverspreiding
in Russisch taalgebied**